

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Judicium horribile ob mysterium incarnationis, & priorem misericordiam. Figuræ. Symbola. Testimonia. Ex Veteri. Novo. Patribus, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Sic veniet, quemadmodum &c. Act. 1. 11. Sic veniet ipse in corpore, in ipsa veritate; nobis in amore, impijs in tremore. S. Aug. 1. 7. in Alcenf.

Voluntariè peccantibus vobis, post acceptam notitiam veritatis, jam non relinquitur pro peccatis hostia; terribilis autem quadam expectatio Judicij. Hebr. 10. 26. 27. Etiam timor Judicij malis resurgentibus est poena inenarrabilis, & gravior, quàm gehenna. S. Anselmus hic.

Expectabunt omnes pavidi sententiam Judicis, qui nescient, sine audituri, *venite &c.* an *discedite &c.* Sanct. Basilus Seleuc. ferm. in transfig.

Quid ibi virgula deserti patietur, quando cederet, quæ in Libano est, concutietur? quid miser homines mortales facturi sunt, quando Angeli timebunt? Haymo Ep. D. 2. Adv.

§. V.

Judicium horribile ob mysterium incarnationis, & priorem misericordiam.

Figuræ, & Symbola.

Per diem in columna nubis, & per noctem in columna ignis. Ex. 13. 21. Ut significetur, Christum in die, id est, in vita justi esse nubem, id est, blandum: sed in nocte, id est, vita peccatoris, quasi ignem, & terribilem, apparere. Rursum Christus in die, id est, in hac vita, ostendit se lenem, ut nubes; sed in nocte, id est, morte, judicio, & gehennâ se quasi ignem formidabilem ostendet. Cornelius ex S. Gregor. hom. 21. in Evang. hic.

Fac tibi duas tubas. Num. 10. 2. Per has Rupertus accipit duos Christi adventus: primum in carnem; secundum ad Judicium: primò CHRISTUS insonuit, poenitentiam agite; secundò insonabit, ite maledicti &c. Corn. hic.

Lapis factus est mons magnus. Dan. 2. 37. In *petra exaltavit me.* Ps. 26. 6. Nota differentiam inter lapidem, & petram: nam lapis est politus; petra magnus, & rudis. Christus potest dici petra: quia conteret in Judicio inimicos suos. Lapis autem, quia parvus natus, & humilis. S. Bonavent. in Psalm. 26.

Factò vespere dicitis &c. Matth. 16. 2. Abulens. q. 9. ait: in hac serenitate, & tempestate temporum, designari duos Christi adventus: primus in carne; & tunc est tempus serenum; rubicundum coelum sanguine Passionis suæ, cum omni misericordia, quâ nos redemit. In secundo autem adventu tempestas erit, quando ad judicandum venerit: tunc erit mœror, & calamitas, & rutilabit triste coelum; apparebunt horribilia signa in sole, & luna; & erit magna tempestas in reprobos æternæ condemnationis. In primo adventu Christi fuit serenitas gratiæ; in secundo ad Judicium erit tempestas vindictæ, & gehenna. Ità ille.

A cujus conspectu fugis terra. &c. Apoc. 20. 11. Gravissima hominis mansueti iracundia; gravissimæ tempestates post diu serenum coelum; judicium post tantam misericordiam gravissimum. Magis perterret repentina ira post longam clementiam: horrida vox, *discedite à me*, post tam benignas appellationes, *venite ad me.* Olorius D. 1. Adv.

Gladius oleo tinctus. Lem: *Lenissime acutior.* Quis oleo leni obtusum ferrum exacui posse cogitasset? Id verò in illo die insigniter fiet: Oleum enim misericordiarum, & gratiarum; quibus hic à Deo perfusi fuere ingrati peccatores; acuet tunc ejusdem indignationem, & iram inflammabit. Didacus Niff. D. 1. Adv.

Mollis quidem est, & blanda aëris, & nubium, natura; horrenda tamen ex ipsa fulgura prodeunt. Sic blandissima est misericordia DEI; at ex illa supplicia metuenda, & stupenda, prodeunt. Barradius D. 9. Pent. 1. 3. l. 7. c. 9.

Testimonia

Ex Veteri.

Sennacherib ingenti cinclus exercitu apud Jerosolymam iram Dei incurrit. à *filij percussus.* 4. Reg. 19. 37. Cur non cum reliquis occubuit, quos Angelus cœcidit? Tostat. q. 30. hic: fuit ad inferendam ei poenam majorem: erat enim pejor omnibus viris suis; & volebat eum Deus punire accerrimè, occisus est à filiis suis, à quibus maximè diligi debebat. S. Ephrem, de vita Religiosa: illic misericordissimus ille Abraham immitis, & immisericos, reperitur. Et qui pro Sodomis, ut salvarentur, fuerat deprecatus, illic vel pro uno peccatore non supplicabit.

Universe via Domini, misericordia, & veritas. Psalm. 24. 10. Duo adventus Filij Dei; unus miserantis, alter judicantis. S. Aug. hic.

Diligis misericordiam, & judicium. Ps. 32. 5. Ante Judicium misericordiam diligit, & post eam prorogatam ad Judicium venit. S. Basilus hic. Quod quidem Deus ad misericordiam propensus sit, perspectissimum habeo: quod autem etiam acerbissimas ab his, qui ipsius misericordiam contemnunt, poenas exiget, tum scriptura, tum res ipsæ testantur. Quamobrem, nè benignitate, ac misericordiâ solâ, freti, peccemus; verum justitiam etiam cogitantes respiscamus. Sanct. Isidor. Pelus. l. 3. ep. 71.

Dabo clavem domus David super humerum ejus &c. Is. 22. 22. Innuitur Filius hominis Crucem portans in humeris. Judicij die signum Filij hominis parebit in horribilius judicium peccatoribus. Escobar t. 3. Proph. Chr. Obj. 1.

Dixi.

Dixi, in vacuum laboravi &c. ergo Judicium meum cum Domino. H. 49. 4. q. d. Christus: ego manifestavi nomen tuum, o Pater! hominibus; feci, quidquid potui pro eorum salute, usque ad crucem, & mortem. Judicium ergo hujus causae tibi committo Pater: tu judica, cujus culpa factum sit, ut tam pauci ex ijs sint conversi, & salvati, ait S. Hier. eosque, qui meos labores spreverunt, & in se castos redderunt, judica, & puni. Cornelius hic.

De angustia, & de Judicio sublatus est. H. 53. 8. S. Ambr. 7. in Luc. cum alijs sic legit: *in humilitate Judicium ejus sublatum est.* q. d. si quis nosse velit, quam terribilis, & inexorabilis in tremendo illo Judicio Christus apparebit; ex humilitate ejus facile dignoscet: vilitas enim, quae praecessit, naturae majestatis mensura est. Pinna Eth. 86.

Congregabo omnes amatores tuos. Ezech. 16. 37. quod, juxta Theodoretum, hunc sensum habet: per ipsos Amatores tuos ulciscar te. Ab illo vapulare, qui amaverit, cruciabilissimum. Minatur Deus Jerusalem hinc non ferum, non ignem; sed his omnibus aliquid immanius: *congregabo &c.* Nec enim tam grave est, cum Deus vindictam sumit per eos, qui oderunt; quam cum ad ultionem adhibet eos, qui diligebant. Didacus Niff. f. 6. D. 2. Quadr. §. 6.

Ex Novo.

Quid ex his videre? hominem molli- bus vestitum, &c. Math. 11. 8. Cum dicitur, existis videre hominem, id est, Christum molliibus vestitum, loquitur personis poenitentibus. Secundum primum adventum est indutus molliibus vestibus, scilicet misericordiae. Apoc. 1. 13. *vidi vestitum podere, Zona charitatis aurea &c.* in secundo adventu duris, & ferreis induetur. Sap. 5. 19. *induet pro thorace justitiam - accipiet armaturam Zelus illius &c.* S. Vinc. Ferr. f. 1. D. 3. Adv.

Unus est bonus Deus. Math. 19. 17. q. d. Non ab homine affecto expectes bonitatem, sed rigorem. Unus est Deus, qui inter injurias novit bonus injuriantibus esse. S. Aug. l. 1. de Trin. c. 13. quid me interrogas, inquit, de bono? id est, istam formam, quam vides, quid interrogas de bono; & vocas me, secundum quod vides, Magistrum bonum? haec forma Filij hominis est; haec forma apparebit in Judicio, non tantum justis, sed impijs: & hujus formae visio non erit in bonum eis, qui male agunt. Minus enim scit homo misereri, quam Deus: haec ipsa humana Salvatoris figura; maxime in Judicio; torquet malos. Baezal. 3. cap. 4. §. 40.

Domine, Domine, aperi nobis - Nescio vos. Matth. 25. 11. 12. Quirit Chryloll, cur ipse Christus, & non Angelus, responderit? respondet: id factum; ut gravius torquerentur, ab ipso sponso repulsam passae; quibus & gehennam durius hoc verbum, *nescio vos*, fuit. Quod enim sponsus, à quo dulces complexus, &

amoris plurima blandimenta, sperabant, ipsos eis ob oculos caelorum fores obturavit; majorem id eis utique moerorem intulit. Didacus Niff. f. 6. D. 2. Quadr. §. 6.

Separabit eos ab invicem, sicut pastor separat oves ab hœdis. Math. 25. 32. Et unde Pastori benignissimo tam terribilis actio separandi hœdos ab ovibus? ut damnationis interminabili igni committat? An Pastoris haec documenta? Certè Dominus dixerat Joan. 10. 11. *ego sum Pastor bonus; bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis.* Si Christus, instar boni Pastoris, animam suam dat pro ovibus suis; quid mirum, si memor tanti beneficij, tantæque ingratitude hominum, ab ovibus Pastor hœdos segregat damnandos. S. Anselmus: sicut Pastor, qui animam suam posuit pro ovibus suis, segregat oves ab hœdis. Escobar t. 5. Proph. Chr. l. 2. Obf. 1.

Sacerdos quidam nomine Zacharias. & uxor illius - & nomen ejus Elisabeth. Luc. 1. 5. Cur memorantur parentes Joannis, & non Eliae? Hugo Card. Elias praeco secundi adventus sine patre, & matre. Subitò ideo fit; quia Joannes Praecursor fuit in testimonium carnalis generationis. Elias Praecursor erit in secundo adventu; ubi carnalis generatio locum penitus non habet, sed spiritualis. In primo adventu venit Filius Dei, ut esset frater, & consanguineus noster; & ideo in ejus Praecursore carnaliter propinqui, & parentes recensentur. At in secundo adventu, in quo ut Judex apparebit, in ejus Antesignano nulla carnis indicia notantur: quia in eo nullus consanguinitatis, nec patris, nec matris affectus; cum rectus Judex ab his omnibus sit alienus. Sylveira hic. q. 9.

Ecce positus est hic in ruinam. Luc. 2. 34. q. d. hic tener infans, hic dulcis Salvator, hic mitis agnus, tandem aliquando terribilis leo, inexorabilis Judex; pro quibus sanguinem fudit. Intolerabile est enim, poenas inde accipere, unde expectabas pietatem. Didacus Niff. D. infra Oct. Nat.

Pater Abraham miserere mei! Luc. 16. 24. Modò agnoscis Patrem; & modò tibi Patrem se esse nescit. Infelix! quem sic ipsa origo arguit. Infelix! cui in Judicio non misereri genitor, non Pater ignoscere, non affectu potuit subvenire. S. Chryloll. f. 122.

Videns civitatem, flevit super illam. Luc. 19. 41. Quia vidit, flevit: nos verò, quia non videmus, non flemus. Si videremus nostrae civitatis, id est, animae nostrae mala, flemus. Videre, & flere, oculorum est; ijsdem, quibus videmus, oculis flemus. Solus homo plorat, qui ratione praestat; reliqua animantia rationis expertia etiam carent fletu. Quamdiu in utero matris latet infans, non plorat; prodiens in lucem plorat. Sic quamdiu in utero ignorantiae est homo, mala sua non deflet; lucem veritatis intuens lacrymatur. Heu quot homines, instar infantium, malorum suorum obliti, male securi, lati, absque lacrymis! Postquam verò scelera, postquam se inquin-

Hhh hh 3 verunt,

verunt, gravissima, Dei Majestatem, quam læserunt, justitiæ divinæ rigorem, poenarum cernunt æternitatem; lacrymis, & contritione, cor perfundunt. S. Aug. lib. de anima c. 49. Salomon ait Ecclæ 1. 18. qui apponit scientiam, apponit dolorem: quia quanto magis homo sua mala intelligit, tanto amplius suspirat, & gemit. Barradius t. 3. l. 7. c. 10. D. 9. Pent. Flevit Dominus super Jerusalem; supplicium tamen sumpsit gravissimum. Misericors est, quod lacrymæ indicant; sed justissimus, quod poena indicat. Non fuerunt lacrymæ impedimento punitiõni, nec misericordia justitiæ. Idem ibidem.

Tunc videbunt Filium hominis venientem. Luc. 21. 27. Quia Filius hominis, magis horribilis apparebit, quam si sub forma Dei judicaret. Quid homines de Filio hominis non sperabunt? imò quid non timebunt? Etenim post tot humanitatis documenta, post illud Incarnationis ineffabile signum, tot crimina perpetrâsse homines; ipsius Humanitatis potentissima irritatio. Haymo: Filium hominis in Judicio visuri sunt: quia in forma Servi ad Judicium venturus est. In forma Servi? ô quàm humilis! imò quàm terribilis apparebit! nam qui formam Servi redempturus Servus advenit; post tot, ac tanta, benignitatis documenta, formæ illius memor, terribilis judicabit ingratos. Escobar t. 5. Proph. Chr. Obs. 1. v. 27. Notandum, quòd, qui in majestate cernendus est, filius hominis est. Humanam naturam indutus veniet mulctatum homines; ut eò acerbius torqueat. Non non est tormentum gravius, quàm spectare; verti in materiam tristitiæ, quòd poterat esse occasio lætitiæ, mortemque inde venire, unde vita nasci poterat. Didacus Niss. f. 2. D. 1. Quadr. §. 2. Qui pati venerat, exercere Judicium nolebat, S. Greg. hom. 18. in Evang.

Jesus autem rursus fremens. Joan. 11. 38. à lacrymis, & compassione, transit Dominus ad fremitum minacem: post misericordiam sequitur rigidum Judicium Dei. S. Aelredus spec. charit. l. 3. c. 26. Salvator pium erga suos indutus affectum, ruituram civitatem compassione mirabili deploravit. Nihilominus tamen civitatis scelera summæ calamitatis injuriâ ex rigore justitiæ castigavit. Bæza t. 2. l. 8. c. 3. §. 31.

Ecce homo. Joan. 19. 5. Homo severissimus ultor injuriarum: unde maxime timendus Jesus ut homo. Divinâ providentiâ actum est, ut prætermisso, quod erat Dei in Jesu, id solum perfidis Judæis panderetur, quod hominis esse videbatur. Quid perniciosius miseris ostendi potuit, quàm homo? Naturam hominis ideo à Verbi divini persona assumptam putat Theodoretus, ut persona divina humanæ naturæ rigorem temperaret; sic enim ait S. de Nativ. non enim per assumptam naturam hominis peccatorem absterret; sed personæ humilitate ad familiaritatem, & amicitiam, provocat. q. d. ideo persona divina humanæ naturæ admiscetur; nè deterriti à natura hominis peccatores caderent; sed divinæ per-

sonæ affabilitate illecti starent. Sola enim hominis natura ex se horrenda est, & summo pere metuenda in castigatione. Bæza l. 4. c. 3. §. 40.

Sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cælum. Act. 1. 11. Viderant euntem formâ servi; viderant in manibus, & pedibus ejus, fixuram clavorum; viderant latus ejus lanceâ vulneratum: & talem susceperat nubes ab oculis eorum. Grande, & dulce, gaudium intuentium, quia talis elevatus est: & grandis timor, ac tremor, expectantium; quia talis, & sic veniet. Sanct. Rupertus de oper. Spirit. S. l. 9. c. 8.

An divitias botteaus ejus - thesauras tibi iram. Rom. 2. 4. 5. Ideo bonitatem, patientiam, &c. divitias vocat: quasi in aperto positas, & quotidianò usu expendendas; iram autem thesaurum, quasi in abscondito positum, & solum ultimò die refundendum: ut illi, qui cum Jezabele acceptum poenitentia tempus peccatis impenderunt, inde acris punitur: quòd reservatis in ultimò mortis, & Judicii, diem poenis, impunè, & quasi securè vivere permittuntur. Ramirez in ep. 4. Apoc. 2. v. 22.

Qui dilexit nos - ecce venit in nubibus. Apoc. 1. 5. 7. Nota seriem textus. Cur præmittit memoriam de Christi D. amore, ut de Judicio dicat? quia tam iratus, & rigidus, apparebit; ut, nè alius putetur Judex, necesse sit exprimere, quòd ipse erat, qui dilexit nos, & lavit sanguine suo. Ita enim ira ejus amorem abscondet; ut quis aestimare possit; quòd aut nunquam nos dilexerit, aut alius sit tam rigidè judicans. Sylveira hic.

Cruentabuntur igne, & sulphure, in conspectu Angelorum, & ante conspectum agni. Apoc. 14. 10. Hac erit maxima poena: videbunt se damnatos non à crudeli Deo; sed à Deo tam misericorde. Natali Confid. Mort.

Ex Patribus, & aliis.

Deus, quantum Patris pietate indulgens semper, & bonus est; tantum Judicis majestate metuendus est. Quàm magna deliquimus, tam granditer desicemus. Poenitentia minor crimine non sit. S. Cyprianus lib. de lapsis.

Quantum te peccantem, ut convertaris expectat bonitas indulgentis Dei; tantum in te, nisi conversus fueris, ejusdem Judicis censura procedet. Sanct. Chrysolomus hom. de militia Christi.

Quantò diutius Deus nos expectat, ut emendemus; tantò districtius judicabit, si neglexerimus. S. Bernardus Medit. c. 2.

Dominus, & Deus noster misericors, longanimis, & multum misericors, & verax: quàm largiter prorogat misericordiam in præteriti sæculo, tam severè minatur Judicium in futuro. Sanct. August. l. de 10. chord. cap. 1.

Ille pro commissa nobis salute rationem ex-
acturus est, qui pro nostra redemptione damna-
tus est. Qui tantum contulit; scit, quantum
reposeat. Novit, quanti illi constiterit homo
suus. Non ergo viles nobis sumus, qui tam
pretiosi Deo fuimus. Nihil ille à nobis abjectum,
nihil mediocre suscipit: vult consentire cum ge-
nerositate pretij dignitatem redempti. Eusebius
Emiss. hom. 1. de Symbolo.

Veniet Salvator, non ut iterum judicetur;
sed ut judicet judicantes. Qui prius in iudicio
tacebat, deinceps dicit iniquis: *hac fecisti,*
& *sassu.* Pl. 49. 21. Sanct. Cyrillus Jerof.
Catech. 15.

Noli contemnere Dei misericordiam, si non
sentire vis justitiam: ex magnitudine indulgentiæ
magnitudinem ultionis attende. Immenus est
enim DEUS, & infinitus in justitia, sicut
& in misericordia: multus ad ignoscendum,
multus ad ulciscendum. Sanct. Bernardus l. 1.
in Epiph.

Naturale est, ut, qui tarde irascuntur, post-
quam ad iracundiam provocantur, fortius com-
moveantur. Quia verò JESUS sic modò est pius,
sic benignus; sicut crudelissimus omnibus pecca-
toribus tantam nunc misericordiam contemnen-
tibus; dum veniet Mundum judicaturus: tunc
enim simul, & semel, & justis blandus, & impijs
apparet iratus. S. Bonavent. serm. 25. de
Circumc.

§. VI.

Judicium horribile ob Crucem, & Pas-
sionem.

Tunc parebit signum Filij hominis in celo.
Matth. 24. 30. Apparebit signum Crucis
ut per hoc justior eorum condemnatio appareat,
qui tantam misericordiam neglexerunt. Et ut
dolores, mortem, & opprobria, quæ tantus Rex
pro hominibus pertulit, ante oculos eorum ponat,
& increpet ingratiitudinem. Sanct. Thomas
Aqu. Add. q. 90. a. 2. ad 2. Apparebunt
autem tunc Crux, clavi, & lancea Christi;
quia ad confusionem ingratorum ostendentur ab
Angelis.

Erunt signa in sole &c. Luc. 21. 25.
Manifesta Dei beneficia, Sol, luna, stellæ, & cæ-
teræ creaturæ, in usum hominis conditæ. O
ingrati vicem! Judicij die tot habebit carnisces
ad exitium, quot à Numine beneficia acceperat.
l. 2. Reg. 18. 9. *Abbasit caput ejus (Abfolo-
nis) quercui, & illo suspensò inter cælum, &
terram, malus, cui insederat, pertransiit.*
S. Ambr. ait: quercu Crucem Christi figurari, be-
neficiorum maximum. In Cruce, in qua Chri-
stus suffixus, Abfolon triplici lancea transfigitur.
Potuit Abfolon in Crucis gremio adhuc vivens
tot documentis pietatis uti ad pœnitentiam; &
contempsit? meritò igitur ab ipsis immensa pie-
tatis brachijs occiditur. Escobar t. 5. Proph.
Chr. hic Obs. 4.

Et vestitus erat veste aspersa sanguine.
Apoc. 19. 13. quia tunc pretiosus Christi san-
guis pro te in Cruce effusus representabitur; ut

te tunc pudeat, eò ad salutem tuam non usum.
Diez conc. 1. in Adv.

§. VII.

Judicium horribile ob rationem red-
dendam.

Vocavit adversum me tempus. Thren. 1.
15. Vocabit Deus tempus adversus impios
in die Judicij. Accusabit eos, quòd tempus ve-
niæ, gratiæ &c. perdidit in malis voluptati-
bus. Dicebat Hippocrates de medicina: vita
brevis, ars longa, experimentum periculosum,
occasio præceptis, judicium difficile; ideo maxi-
ma adhibenda est cura. Idem dicat sibi Fidelis
de arte bene vivendi, & moriendi, in hoc tempo-
re exiguo. O Christiane! adverte vitæ brevitatem,
& artem serviendi DEO longam, &
difficilem: experientia est ardua; & occasio
labitur: adhibe ergo maximam diligentiam.
Corn. hic.

Cujus est hæc imago? Matth. 22. 20. O-
portebit intergiversabiliter omnem animam in
Judicio exhiberi discutiendam, si immaculata
servata est, si aliam impressionem accepit; si u-
bi, quando, quæ causâ, quò scilprò, à quo, ali-
am malæ artis impressionem accepit. Et si abo-
lita est illa scriptura naturalis, & virginalis justiti-
æ; quæ non a tamentò, aut aliquò stylo, sed
divinâ virtute fuit scripta in cordibus humanis.
Simon Cass. l. 11. c. 50. Cum anima peccatoris
coram Domino præsentatur confusione ple-
na, voce horribili interrogat eam Dominus di-
cens: *cujus est hæc imago?* &c. S. Bernardus
c. 1. l. 14. art. 3.

Esurivi &c. Matth. 25. 42. Prima, quæ
in divino tribunali tractantur, sunt pauperum,
negotia. Sic pauper est charus Deo, ut ejus cau-
sa sit prima, quæ in divino Judicio agitur. Syl-
veira hic.

Quantâ quis curâ accedit recitaturus quòd
didicit, Præceptori? aut etiam operis manuum
redditurus pensum Præfecto? Et nos de hora illa
quare non sumus felicitii; quando totius nobis
vitæ reddenda erit ratio? S. Ephrem in illud At-
tende tibi. c. 6.

In illo die tremendo aperietur liber Passionis
Dominicæ, in quo sunt Crux, clavi, lancea, co-
rona spinea, & in carne Christi cicatrices, &
CHRISTI vulnera. 2. aperientur libri confici-
entia. 3. liber vitæ. Sanct. Bonavent. diæt.
fal. c. 48.

O insensata mortalium cura in vanis! cum
quanta solertia, & cura, annuatim rationes suas
revident, & prævident, & calculant, & discuti-
unt, sæculi mercatores! animæ verò suæ stolidi
peccatores, per plurimos annos peccatis obruta;
ac submersa rationes cum Domino negligunt
cum tanto periculo revidere. Idem t. 1. l. 15.
de vera Confess.

In illo magno Judicio nullus poterit pe-
Procuratorem comparere, sicut fit hic in curia
regis; sed omnes, tam magni domini, quam
parvi, debent ibi comparere personaliter, &
dare